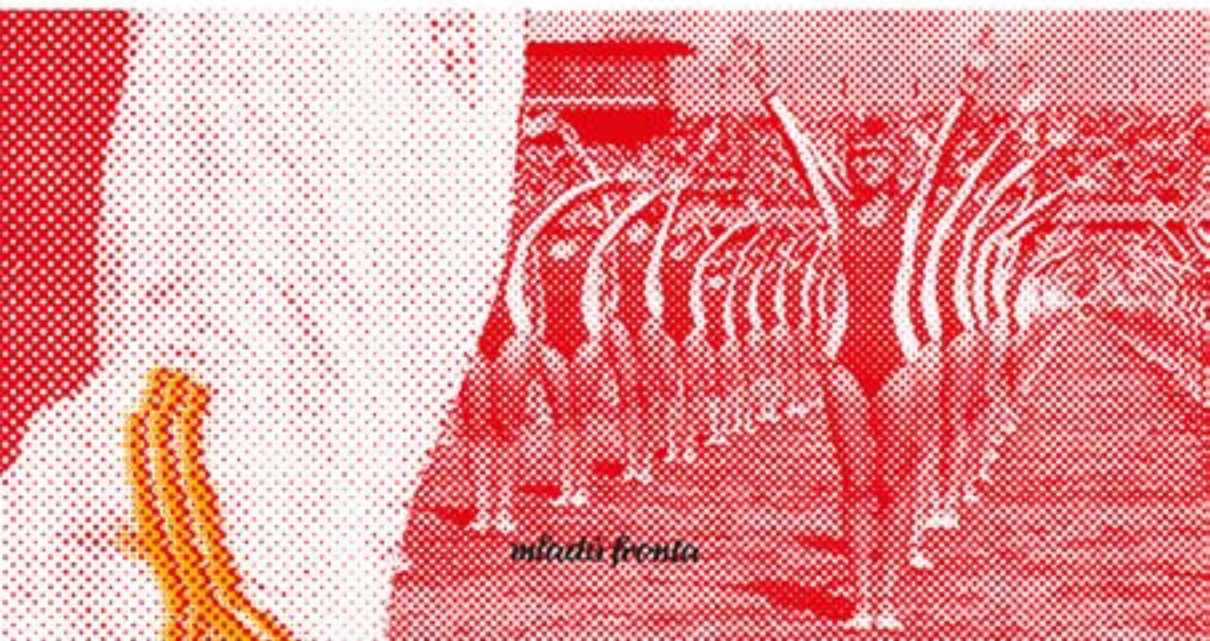

SPORTU ZDAR!

Jak se fandilo a sportovalo
za Husákových dětí

PETR NEČADA

mládežní fronta

Sportu zdar!

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

MLADÁ FRONTA

Petr Nečada

Sportu zdar! – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

**SPORTU
ZDAR!**

Až se pro vás tato kniha stane historií, pošlete ji dál. Zajistíte tak, že její odkaz zůstane naživu díky **www.restorio.cz**.

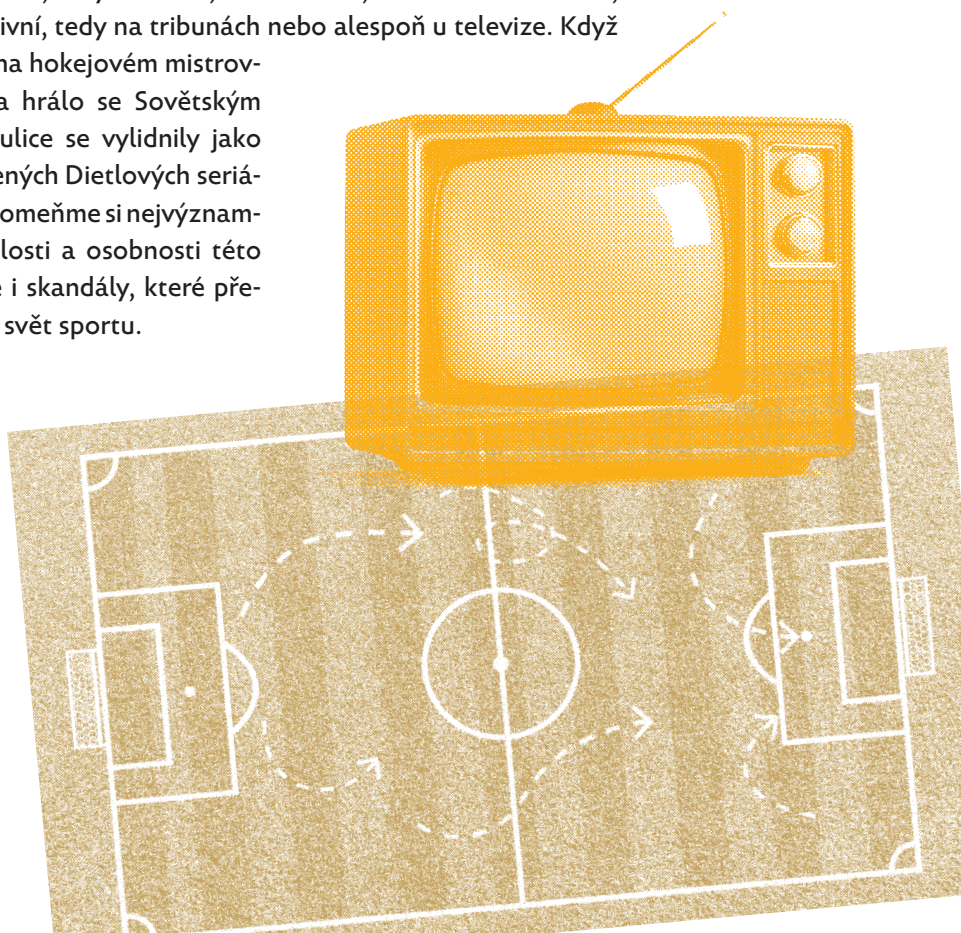
Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

copyright © Petr Nečada, 2025
fotografie © ČTK, Shutterstock

ISBN tištěné verze 978-80-204-6473-6
ISBN e-knihy 978-80-204-6474-3 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

NA HŘIŠTI I U TELEVIZE

Jak se fandilo a sportovalo za Husákových dětí? Řeč je o letech sedmdesátých a osmdesátých, kdy do všeho, tedy i do sportu, zasahovala komunistická strana, případně o něm aspoň ráda mluvila. Ostatně i Československý svaz tělesné výchovy, pověstný ČSTV, byl řízen stranou a v jeho čele stáli osvědčení soudruzi. Na druhou stranu mnozí vzpomínají právě na normalizaci jako na dobu, kdy byli mladí a sport patřil k jejich životu. Ať už aktivní, tedy na hřišti, v tělocvičně, na kurtu či v bazénu, nebo pasivní, tedy na tribunách nebo alespoň u televize. Když se třeba na hokejovém mistrovství světa hrálo se Sovětským svazem, ulice se vylidnily jako při oblíbených Dietlových seriálech. Připomeňme si nejvýznamnější události a osobnosti této doby, ale i skandály, které přesahovaly svět sportu.

den čs. čtvrtkařek na MS v Helsinkách stříbro, SVĚTOVÝ REKORD!

1. kapitola

JARMILA KRAŠOVIČILOVÁ získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

Den čs. čtvrtkařek na MS v Helsinkách. Stříbro, světový rekord! Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

Sedých stříbro!

NEKREKNA VIEZERA

První na 400 m v číslu 1:07,8. Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

ROVNINA POKA RADOSTI

První na 400 m v číslu 1:07,8. Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

START — CIL

První na 400 m v číslu 1:07,8. Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

SPRINTERY VE FINÁLE

První na 400 m v číslu 1:07,8. Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

CAS NEZNALA...

První na 400 m v číslu 1:07,8. Jarmila Krasovičová získala první českou stříbra na světové šampionátě a pro čes. družstvo získala stříbro — a navíc překonal rekord světový rekord na 400 m v číslu 1:07,8. Konečně, první česká světová šampionka z ASO na světové šampionátě. Stříbrná Krasovičová v číslu 1:07,8.

Rekordy od Říma

50:14	Edna Sauer	(NOR)	100 m	22.8
49:77	Georgina Endersby	(GBR)	100 m	22.8
49:77	Edna Sauer	(NOR)	100 m	22.8
49:77	Suzanne		200 m	51.2
49:77	Maria Korkova	(NOR)	200 m	51.2
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova		400 m	2:00
49:03	Korkova	</		

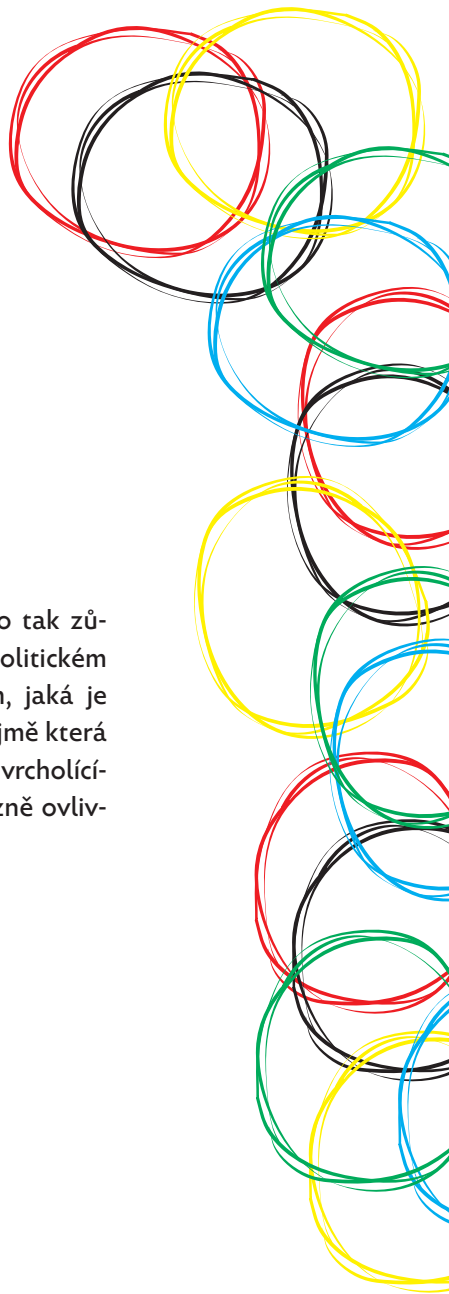
PROKLETÉ OLYMPIÁDY

Politika a sport? Odjakživa patří k sobě a nejspíš to tak zůstane. Ani olympijské hry se nikdy nekonaly v politickém vzduchoprázdnu, naopak vždycky záleželo na tom, jaká je situace ve světě, jestli se válčí, nebo je mír, a samozřejmě která země olympiádu pořádá. Bojkoty, vylučování... V éře vrcholícího soupeření Západu a Východu politika sport výrazně ovlivňovala. Několikrát to odnesly i olympijské hry.

STÍN MRTVÝCH NAD MNICHOVEM

Rok 1972. Mnichov a celá Spolková republika Německo se těší, až zde začnou letní olympijské hry. Bude to příležitost ukázat, jak se země změnila od neblaze proslulé olympiády v nacistickém Berlíně roku 1936. Pořadatelé vyhlášovali: „Uvidíte nové, demokratické Německo!“ Myšleno bylo západní Německo.

Hry byly zahájeny v Mnichově na novém Olympijském stadionu a několik dní to vypadalo, že všechno běží tak, jak má. Jenže...

↓ Den hrůzy
na olympijských
hrách v Mnichově.
Maskovaný palestinský
terorista sleduje situaci
z budovy, v níž bydleli
izraelští sportovci.

Nadešlo neblahé úterý 5. září. Kromě několika lidí z palestinské teroristické skupiny Černé září nikdo na světě netušil, jak krvavě se tohle datum zapíše do historie. Na konci dne zůstalo jedenáct mrtvých izraelských sportovců a trenérů, účastníků olympiády.

Ráno v půl páté vniklo několik mužů do budovy, v níž pobývala izraelská výprava. Při první potyčce zemřeli jeden vzpěrač a jeden trenér. Dalších devět sportovců teroristé zajali. Žádali za ně propuštění víc než dvou stovek palestinských a arabských vězňů zadržovaných v Izraeli a pro sebe volný odchod.

Při vyjednávání se projevílo, že pořadatelé ani německé bezpečnostní orgány nebyli na něco takového vůbec připravení. Tolik amatérských chyb se jen tak nevidí. Když se například na střeše začali pohybovat policisté, únosci je viděli v televizi v přímém přenosu.

Sportovní soutěže byly přerušeny, olympijské vlajky spuštěny na půl žerdi.

Večer po desáté hodině thriller vyvrcholil. Únosci a jejich zajatci vyšli z budovy, nasedli do vrtulníků a odletěli na letiště, kde čekalo letadlo. Když už to vypadalo, že odletí do některé arabské země, policie nečekaně spustila

palbu. Jak bylo zfušované toho dne všechno, tak i závěr byl děsivý. Únosci zavraždili všechny zajatce. Celková bilance brala dech: jedenáct mrtvých Izraelců, jeden mrtvý německý policista, pět mrtvých Palestinců.

Den poté se konala smuteční tryzna a odpoledne se opět začalo soutěžit s tím, že olympijská myšlenka je nesmrtelná. Nic už však nebylo jako dřív, bezstarostné hry mládí a úsměvů se proměnily ve hry nervozity, stísněnosti, slz a strachu.

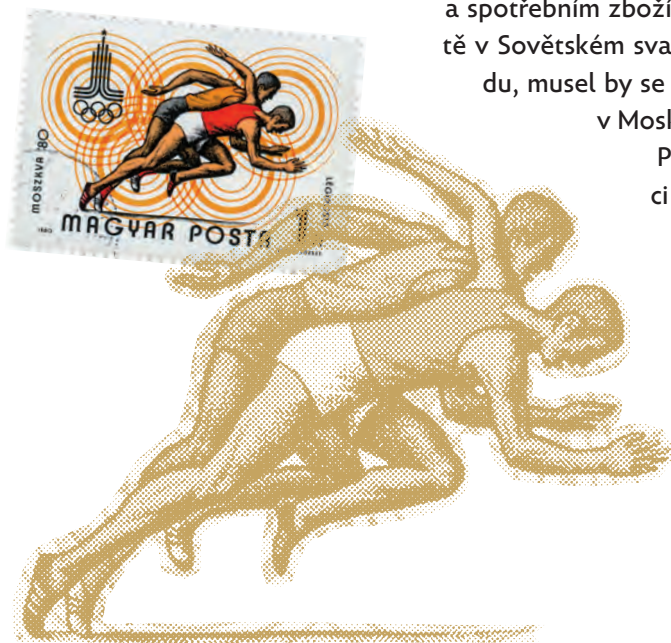
DO MOSKVVY NEJEDEME...

V říjnu 1974 Mezinárodní olympijský výbor rozhodl, že olympijské hry v roce 1980 uspořádá Moskva. Jásalo se nejen v Sovětském svazu, ale i v celém komunistickém bloku. *Rudé právo* nadšeně oznamovalo: „Poprvé v hlavním městě socialistické země!“ *Československý sport* nezůstal pozadu: „Zasloužená odměna hlavnímu městu země, která je vůdčí silou světového pokroku, snahy o mír a přátelství mezi národy.“

Moskva se připravovala jako nikdy. Budovala se nová sportoviště, opravovala a modernizovala stará, stavěly se hotely, rozšiřovalo se letiště. Podobně jako při sjezdech komunistické strany měla být Moskva přednostně zásobována potravinami a spotřebním zbožím. Kdo by nic nevěděl o životě v Sovětském svazu a přijel pouze na olympiádu, musel by se vracet domů s pocitem, že žít v Moskvě je nádherné.

Potom však zahřmělo. Na konci roku 1979, necelých sedm měsíců před zahájením olympiády, vtrhla sovětská vojska do Afghánistánu. Vypukla válka, v níž byl Sovětský svaz agresorem.

Západ nemohl nereagovat. Nebylo možné se tvářit, jako by se nic nestalo. Na protest proti invazi neposlalo své

sportovce do Moskvy na olympiádu 65 zemí. Další státy, například Francie, Velká Británie, Itálie, Španělsko nebo Austrálie, sice svým reprezentantům umožnily startovat, ovšem bez práva použít vlajku a hymnu. Her se zúčastnilo pouze osmdesát zemí, nejmíň od roku 1956.

Komunistická média spustila obvyklou kampaň. V jejich očích nebyl vinen agresor, tedy Sovětský svaz, nýbrž západní země v čele s USA. Takhle to pod titulkem „Proti lžím a vydírání“ vidělo *Rudé právo*: „Bojí se toho, že mnoho lidí, kteří přijedou do Moskvy, pozná na vlastní oči, kolik lží jim bylo o Sovětském svazu řečeno, jak ubohé jsou všechny pomluvy západní propagandy, z čeho pramení životní jistoty v socialistické společnosti i síla socialistického sportu. Toto, a ne uměle vykonstruovaná afghánská otázka jsou hlavní důvody, proč americký prezident a další reakční politici USA i jiných zemí rozpoutali zuřivou kampaň proti moskevské olympiádě.“

... A MY DO LOS ANGELES TAKY NE

Když vy jste nám bojkotovali Moskvu, tak my vám – to dá rozum – budeme bojkotovat Los Angeles. Kdo dopředu odhadoval, že to takhle dopadne, nespletl se. Čtyři roky čekali Sověti na odvetu – a dočkali se. Dva měsíce před zahájením olympiády v roce 1984 vyhlásil Sovětský svaz bojkot této vrcholné sportovní akce. Okamžitě bylo jasné, že je otázkou několika dní, než se stejně „rozhodnou“ jeho satelity včetně

Československa. Taky že ano, k bojkotu se přidával jeden stát komunistického bloku za druhým. Výjimku tvořily pouze Rumunsko a Jugoslávie, které vždycky měly poněkud zvláštní postavení a odmítaly se podříditi sovětskému nátlaku.

Obrovské zklamání to bylo především pro sportovce. Mnozí se těšili, že v Los Angeles vyvrcholí jejich kariéra. Snili o medaili. Jarmila Kratochvílová, Helena Fibingerová, Imrich Bugár, to jsou jen tři jména za všechna. Aby toho nebylo málo, nešťastní sportovci museli v televizi a novinách vykládat, jak schvalují tohle rozhodnutí. Až po pádu režimu mohli veřejně říct, jak jimi bojkot otrásl a jak se s ním nikdy nevyrovnali.

Jako jakýsi trucpodnik uspořádali Sověti přátelskou akci nazvanou Družba 84. Naši sportovci se povinně zúčastnili. Kdo by se chtěl omluvit, musel počítat s tím, že se sportem nejspíš skončí. Zpravodajství bylo pochopitelně mnohem obsáhlejší než ze samotné olympiády.

Když už Sovětský svaz rozhodl o bojkotu, musel si taky vymyslet důvod. Na co svoji neúčast svést? Ano, už to máme: nedostatečné zajištění bezpečnosti a nerespektování důstojnosti sportovců.

Národní olympijský výbor SSSR to rozvinul: „Za přímé podpory amerických úřadů se prudce aktivizovaly různé extremistické organizace a skupiny, které si za cíl otevřeně kladou vytvoření nesnesitelných podmínek pro pobyt delegace SSSR a pro vystoupení sovětských sportovců. Připravují politické demonstrace proti SSSR a ozývají se nezastírané výhrůžky fyzické likvidace.“

Kampaň, která se vzápětí spustila, byla grandiózní.

Rudé právo: „Americké úřady znemožnily účast sovětských sportovců na olympiádě.“ *Československý sport:* „V USA jsou nadále rozněcovány šovinistické nálady, stupňuje se protisovětská hysterie.“

A tak dále, a tak podobně...

kapitola

A TEĎ UŽ PŘEPOJUJEME...

Sportu zdar a fotbalu zvlášť, vážení příznivci televizní kopané! Řekněte tohle před pamětníky a každý je hned doma. Ano, fotbalové přenosy v televizi a tradiční pozdrav komentátora Víta Holubce. Když se vysílalo ze zahraničí, byla to vždycky událost. Hlasatelka přivítala diváky a oznámila to nejdůležitější: „A teď už přepojujeme do Paříže... Mnichova... Londýna..., kde je připravený Vít Holubec... Karol Polák... Štěpán Škorpil... Luděk Brábník...“ Televize vysílala nejen přímé přenosy, ale taky připravovala dokumenty, jimiž občas překročila hranice sportu. Do dějin vstoupily především dva strhující a vrcholně emotivní filmy, oba popisovaly životní boj Františka Venclovského. To byl obdivuhodný, nezdolný muž. Když mu po těžkém úrazu hrozilo ochrnutí, začal plavat. A měl sen, že pokoří kanál La Manche. První pokus v roce 1970, znamenáný ve filmu *Poražený vítěz*, mu nevyšel. Rok poté to už jako první plavec z Československa dokázal. Vstoupil do moře ve Francii a za víc než patnáct hodin z něj vylezl v Anglii. Opět u toho byli filmaři, kteří natočili dokument *La Manche – můj osud*. Díky tomu celá republika slyšela památnou a často citovanou větu Františka Venclovského: „Já su tak šťastné!“ Takhle se ten výrok celé roky traduje. Ovšem když si film pustíte, možná uslyšíte: „Já su tak šťastnej!“ Tak si vyberte.

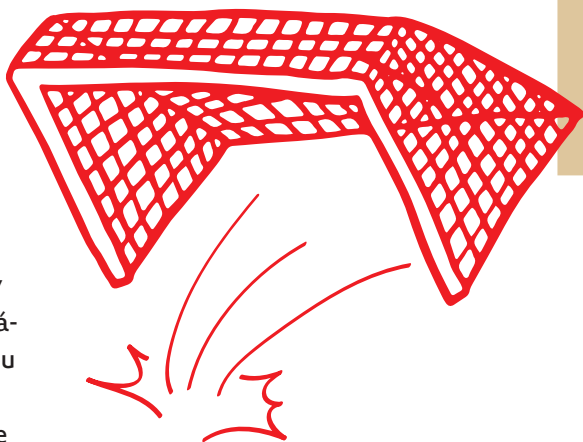
KDYŽ SE HOKEJISTÉ POPEROU

Nejhorší bylo, když se naši hokejisté poprali se sovětskými. Nebylo snad těžšího úkolu pro sportovní novináře a komentátory, než vybruslit z této šlamastiky. Celé roky vytvářeli atmosféru, jak spolu hráči obou týmů kamarádí – a najednou rvačka!

Jedna z největších se strhla v roce 1978 na mistrovství světa v Praze. Začali ji sověští hokejisté poté, co dostali gól. Kamery Československé televize nejprve decentně zabíraly diváky a dokonce strop Sportovní haly ČSVT, snad ve víře, že potyčka mezitím skončí. Jenže neskončila, naopak vrcholila a zapojovali se do ní další hráči. Bylo jasné, že kamery se musí vrátit na led, protože jednak už bylo neúnosné se tvářit, že se nic neděje, jednak šel obraz i do dalších zemí, tudíž zahraniční diváci měli právo na plnohodnotný přenos. Lidé u televize se škodolibě bavili.

Noviny se incidentu věnovaly velice zdrženlivě, jako by se nestal. *Československý sport* cudně uvedl: „Vzápětí došlo k politováníhodné potyčce, z níž obě mužstva vyšla s dvěma pětiminutovými tresty.“ O nic víc se nerozepsalo ani *Rudé právo*: „Zcela zbytečně pak došlo k potyčce hráčů, za což si vysloužili P. Šťastný, Zajíček, Fetisov a Fedorov po pěti minutách trestu.“

Jinak ovšem platilo, že hokejisté SSSR se neprali, neprovozovali, nebyli záluďní a zákešní, kdepak je nějak kritizovat.

NA SOVĚTY SE PÍSKALO

Na mistrovství světa v Praze roku 1985 nastoupily k závěrečnému utkání týmy SSSR a USA. V jednu chvíli propukla mela, kdy se hráči rvali jako o život. Diváci ve Sportovní hale, a to byl ten malér, stáli jednoznačně na straně amerických hokejistů a sovětské vypískali. Pro souduhy bylo otřesné slyšet, jak skoro celá hala buřácela: „Jú-es-ej! Jú-es-ej!“ Tedy USA! USA!

Československý sport psal: „V 52. minutě došlo k bitce, do níž se postupně zapojili hráči obou mužstev.“ A *Rudé právo*: „O to zbytečnější byly potyčky, které poznamenaly závěr jinak jednoznačného zápasu.“ Celkem logicky se nikdo nepouštěl do rozebírání ošemetné situace, ani se nevracel k tomu, že sověští hráči byli znovu vypískáni dokonce i při závěrečném ceremoniálu.

Hned po šampionátu napochodovali šéfredaktoři na příslušné oddělení ÚV KSČ, kde dostali jasný pokyn odsoudit chování části obecenstva. V dalších dnech vyšly takové články:

„Bohužel na velmi zdařilý šampionát, připravovaný více než rok stovkami organizátorů, vrhla stín událost, která nesvědčí o sportovním duchu všech návštěvníků. Nedlouho poté, co při závěrečném ceremoniálu dozněl bouřlivý potlesk našim i kanadským hokejistům, přebírali bronzové medaile sověští reprezentanti. Slavnostní akt však provázal pískot části hlediště. Takové hulvátství, neúcta k mužstvu, jehož hra byla ozdobou šampionátu, jsou odsouzeníhodné a nelze je ničím omluvit.“

„Mrzelo nás, že na tribunách byli při některých střetnutích i takoví, kteří svými pokřiky a pískáním nepřispěli k dobré sportovní atmosféře a celkové pohodě. Chování některých

návštěvníků Sportovní haly, zejména při slavnostním předávání medailí a trofejí, nemělo se správným sportovním fanovstvím nic společného.“

„Zejména při slavnostním zakončení prokázala část diváků neúctu k našim soupeřům, k hráčům, kteří si naopak za své vysoké hokejové umění zaslouží obdiv, uznání. Že tím vrhli stín na jinak tolik krásnou atmosféru turnaje, si ti, co se ukryli do anonymity, svým nepěkným chováním ani snad neuvědomili.“

XV. SJEZD KSČ

Naši reprezentanti mohli dobývat sebevětší vítězství, jakmile se konal sjezd komunistické strany, všechno šlo stranou. Ani deník *Československý sport*, který se už podle názvu měl věnovat pouze sportu, neměl jinou možnost.

V pondělí 12. dubna 1976 už běželo naplno hokejové mistrovství světa v Katovicích, které Československo nakonec vyhrálo. Jenže taky začínal sjezd strany. Takže nahoře přes celou stránku se skvěl barevný titulěk, i když deník byl normálně černobílý: ZDAR JEDNÁNÍ XV. SJEZDU KSČ!

Další velké články na první straně měly titulky „Dnes ve Sjezdovém paláci“ a „Dopis ústředního výboru ČSTV XV. sjezdu KSČ“. Dopis, který byl opravdu dlouhý, začínal takhle: „Drazí soudruzi, přijměte upřímné soudružské pozdravy československých sportovců a tělovýchovných pracovníků. Zdravíme XV. sjezd Komunistické strany Československa, která moudře a ve jménu šťastného života všeho lidu řídí osudy naší

Z PŘEDÁNÍ TV! SJEZD KSC

DENIK ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ČSTV

Ceskoslovenský

87

PRAHA ★ Pondělí 12. 4. 1976 / Roč. XXIV / 50. hl.

Dnes ve Sjezdovém paláci

Ve Sjezdovém paláci Parku kultury a oddechu Ju. Ne Fušika v Praze bude dnes zahájen XIV. sjezd Komunistické strany Československa. Strana na něm zhodnotí výsledky dosažené v období od XIV. sjezdu a vytváří další program rozvoje socialistické společnosti.

Slovostná odjíždějí do hlavního města delegáti z celé CSSR a srdečně byli v Praze uvítáni domácí účastníci sjezdu i zahraniční hosté. Delegaci Komunistické strany Sovětského svazu vede člen politického byra a tajemník ÚV KSSS A. P. Kirilenko, dle je i tvůrčí tajemník ÚV KSSS K. F. Katulov, členové ÚV KSSS K. V. Rusakov, první tajemník ÚV KS Arménie K. S. Demircian, první tajemník voroněžského oblastního výboru KSSS V. N. Ignatov a vyslanec SSSR v CSSR V. V. Mackevič. Vážné hosty přivítali generální tajemník ÚV KSC a prezident CSSR Gustáv Husák, předseda vlády CSSR Lubomír

Štrougal a další členové předsednictva ÚV KSC Vasil Břák, Peter Colobka, Karel Hoffmann, Václav Hůle, Alois Indra, Ant. Kapek, Josef Kempný, Josef Korčák, Josef Lenárt a další stonáti představitelů.

Během soboty a neděle přijíždějí do hlavního města delegáti z celého světa. XIV. sjezd KSC zaslal pozdravné dopisy Ústřednímu radu odborů, ÚV Socialistického svazu mládeže, ÚV ČSTV (dopis ÚV ČSTV zveřejnujeme na jiném místě), ÚV ČSČS a ÚV ČSČP.

Naštvoření sjezdové jednání soustředěno na sebe pozornost celé naší veřejnosti. I lid všech socialistických zemí - jak o tom svědčí informací z bratrského tisku - s velkým zájmem sledoval sjezdové plány a nyní čeká na zprávy z vrcholného rokování komunistů CSSR.

DOPIS ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ČSTV XV. SJEZDU KSC

Drázi soudruzi,

přijímáme upřímně souznějící pozdravy československých sportovců a tělovýchovných pracovníků, příslušníků téměř 130 milionů armád členů Československého svazu tělesné výchovy. Zdravíme XV. sjezd Komunistické strany Československa, který koná se v jednom krásném životě všech lidí řídí nudy naší socialistické vlasti.

Hlavoce si vědíme dila, které bylo za období od XIV. sjezdu KSC při vedení strany v celém naší společnosti vykonáno. Při let, které od XIV. sjezdu KSC uplynulo, se výrazně započalo do historie našeho socialistického tělovýchovného hnutí. XIV. sjezd vysoký výsledek tělesné výchovy a funkce tělesné výchovy jako neodstělné složky komunistické výchovy, jako součásti socialistického životního stylu. Zdravíme autonomní stálou prohlubování socialistického charakteru tělesné výchovy, zejména principů ideovosti, lidovosti, spravedlivosti, vědeckosti při stálém prohlubování ideové, obsahové a organizační jednoty.

V ducha závěrů XIV. sjezdu zdůraznila komunistická strana a její vedení, osobně generální tajemník ÚV KSC soudruh Husák, rozvoj tělesné výchovy a sportu mimořádnou pozorností a pomocí. Nikdy se nestaral se naší tělovýchovné jednotě, takové podpory. Vážený soudruzi, jsme rádi, že máme XV. sjezd KSC oznámil, že Československý svaz tělesné výchovy se v průběhu uplynulých let cílevědomě a činně vyvíjel a díky státnímu výboru XIV. sjezdu. Naše činnost, obohacená o nové přizpůsobené formy, vede k uspokojování stále většího zájmu o tělesnou výchovu, zejména mezi mládeží a ženami.

Nale tělovýchovné organizace vzrostla a zesílila o 378 tisícovýchodních lidí a 3520 sportovních oddílů a odborů. Členství skládá se z 35,4 % a dosáhla počtu 1 030 000 členů. Počet účastníků je, že počet mládeže se zvýšil o 53 %, žen o 30 %. Za stejné období vzrostl počet dobrovolných cvičitelů, trenérů a rozhodčích o 60 % a dosáhl počtu 153 700.

Provedl sjezd výhledem na budoucnost a výsledek zároveň naší tělesné výchovy byl XIV. sjezd tělesné výchovy 1973 a zejména Československá sportovníkáda 1975, uspořádaná na počest 30. výročí narozenin Československého Sovětského svazu, sportovníkáda byla nejen velkou tělovýchovnou slavností, dokázala jednotu a sílu Národní fronty, fyzické, morální a politické vyspělosti našeho tělovýchovného hnutí, ale stala se i haldem Komunistické strany Československa, její politické, sociálního, společenského a přátelského se Sovětským svazem a ostatními socialistickými zeměmi.

Díky podmínkám vytvořeným komunistickou stranou a socialistickým vztahům se dále rozvíjel systém vrcholového sportu v CSSR, který by se postupně naší stále výrazněji projevovat v kvalitativní sportovní reprezentaci. Sportovní CSSR stáli za čtyři poslední roky v nejvyšších světových a evropských soutěžích 177 medailí, z toho 60 stříbrných.

Výsledky XIV. sjezdu, které komunistická strana a příprava XV. sjezdu KSC inspirativně široké členské many naší organizace k nebylé aktivitě a angažovanosti, jejím výrazem se stalo naše Strana na počest - tělovýchovné ho prospektu, které je zaměřeno na plnění celospolečenských úkolů i škol rozvoje tělesné výchovy a sportu a přitom celou politické i materiální hodnoty.

Těsně každá tělovýchovná jednotka přijala na počest XV. sjezdu KSC závazek, jejič celková hodnota je zatím vyjádřena těmito údaji: členské skládání vzrostlo o 60 000 členů, bude zahrnovalo 287 tisícovýchodních lidí, sportovních oddílů a odborů. Do socialistické soutěže a třídy vzorů se zapojí dalších 4478 kolektivů. Odznak zdatnosti BPPOV a PPOV stál 112 000 členů. Při výstavbě tělovýchovných zařízení a dalších veřejných sportovních prací v síti Z a v pomoci zemědělské odpočinku členové a 378 000 brigádníků hodů.

Členováním prací pro společnost, pro vlastní organizaci, vyjadřují v těchto dach naší členové vztah ke komunistické straně. I je nám XV. sjezd, k socialistické soudnostnosti naší země.

Připomínáme-li dosavadní úspěchy, uznáváme to ani zdaleka, že bychom si neměli vědomí státní, problémů a rezerv v naší práci. Víme o nich, nesvádně před nimi oči a jsme ochotní a kritické náročnosti odhalovat jejich příčiny a eliminovat, energicky a důležitě tak, jak nás tomu učí komunistická strana, je její odhodlání.

Uspěšněme Váš, drázi soudruzi, se členové a funkcionáři naší organizace, celý Československý svaz tělesné výchovy bude v mezinárodních obměnách pracovat tak, aby řada opatření odborné školy, která stanoví XV. sjezd KSC. Uspěšněme Váš, se program Komunistické strany Československa byl, je a zůstane i nadále programem. Slibujeme Vám, že všechny naše úsilí a schopnosti budou ve prospěch socialismu, ve prospěch zdravého harametického rozvoje našeho lidu, že naší a síle naší dráží vlasti, ve prospěch míru a pokroku ve světě.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR
ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

*Takový byl můj lid
s kosou a kladivem.
Na jitrně čekal svět,
čekal a věřil.*

*Ůrodu novou sklídi sám,
sám se vjímal.
Jděte mu z cest. Staví chrám
bratrské doby.*

S. K. NEUMANN

AZ PO 175 MINUTÁCH HRY JSME DOSTALI GÓL

Třetí vítězství

V nedělní večer jsme zdolali Švédsko 3:1 a udržujeme si jako jediné mužstvo bez ztráty bodu vedení na letošním mistrovství světa. • Sborná se rozjíždí, rozdrtila Finsko 8:1 • Přihlíží rušských událostí při střetnutí USA - Švédsko • Úvod rozhodl o vítězství hostitelů nad NDR 6:4 • Cs. reprezentanti mají dnes v Katovicích volný den, pondělní program: Polsko - NSR, NDR - USA

Z KATOVIC TELEFONUJE NÁS REDAKTOR PAVEL NOVOTNÝ

oprávně výherní si vedou naši reprezentativci, kteří v minulosti v celém mistrovství světa a Evropy, v loňské světové v soutěži v době též kromě Švedska se pustili do boje s nuznějším silám. Švédové se pustili do boje s nuznějším silám. Švédové se pustili do boje s nuznějším silám.

matičké souboje a překvapivý výsledek, dnes mají naši hokejisti velkou šanci proti Finům. A je to jen těžký soupeř...

Referáty na str. 4 a 5

V PŮMĚ ODJIKKÁREK Kuda hvězda skoro v celí

Po Dukle Liberec v PŮMĚ si vedou reprezentativci i volněbalistický družstvo hrádky ve finále soutěže, soustředě v belgickém Kampenu. Zvítězily nad celkem českou holkou 32 (-7, -2, 8, 7, 8) a ve druhém zápase porazily holandské celky Van Houten 30:18 (8, 18, 18, 18, 18, 18) a mají už jen bráček k získání prvního místa. Vítězství v celkové soutěži, české celky porazil Československo 3:1 (18, 18, 18, 18, 18, 18).

Pozdravný telegram

Ceskoslovenští hokejoví reprezentanti, kteří bojují na mistrovství světa v Katovicích, zastali všery XV. sjezd KSC, který začne dnes v Praze, lástě telegram:

Vážený soudruzi delegáti, my, reprezentanti CSSR v ledním hokeji na mistrovství světa v Katovicích 1976 v Katovicích, zastali všery XV. sjezd KSC, který začne dnes v Praze, lástě telegram:

Vážený soudruzi delegáti, my, reprezentanti CSSR v ledním hokeji na mistrovství světa v Katovicích 1976 v Katovicích, zastali všery XV. sjezd KSC, který začne dnes v Praze, lástě telegram:

Významná role UNESCO

Z Paříže telefonuje náš redaktor ZDENEK VALENTA

V letošním olympijském roce, který byl rokem světové sportovní výstavy, tělesné výchovy a sportu, se v Paříži pod patronací Organizace spojených národů pro školství, vědu a kulturu (UNESCO) konala mezinárodní konference ministrů a funkcionářů, odborníků ze všech světových sportovních disciplín, která se zabývala problematikou tělesné výchovy a sportu. Konference se konala v Paříži v rámci programu světového olympijského roku. Konference se konala v Paříži v rámci programu světového olympijského roku. Konference se konala v Paříži v rámci programu světového olympijského roku.

• Dokončen na str. 4

SKVĚLÁ BOKROVA TEČKA

za rekordnímampionátem

ČTYŘI TISÍCY NAD

Christov se stal za třináct sekund mistrem Evropy • Výborné vyvrcholení duelu vzápětí • Strejček se postaral o dva, Pavlašek pak hned o čtyři šlá. rekordy *

Z Berlína telefonuje náš redaktor RUDOLF DRMOULA

• Dokončen na str. 4

SPORTKA I. tah: 6, 31, 20, 26, 16, 7 • II. tah: 12, 31, 16, 27, 39, 9 • MATEŠ: 22, 9, 25, 27, 30 • SÁZKA: 2, 2, 2, 1, 0, 0, 1, 0, 1, 1, 1

Československý sport
oznamuje, že začíná
sjezd komunistické strany.
Zpráva o skvělém vítězství
hokejistů nad Švédskem je
schovaná dole.

socialistické vlasti.“ Podobně
servilně pokračoval až do kon-
ce. Dále na titulní straně najde-
me verše S. K. Neumanna.

Pod titulkem „Pozdravný te-
legram“ čteme zprávu, jak česko-
slovenští hokejoví reprezentanti,
kteří bojují na mistrovství světa
v Katovicích, zaslali XV. sjezdu
KSČ telegram. V telegramu se praví, že hokejisté chtějí svými
výkony i vystoupením poděkovat Komunistické straně Česko-
slovenska za pozornost a podporu věnovanou rozvoji tělesné
výchovy a sportu.

Úplně dole je zastrčená zpráva s titulkem „Třetí vítězství“.
Informuje o tom, že naše mužstvo porazilo Švédsko 3:1, udr-
žuje si vedení v tabulce a jako jediné dosud neztratilo ani bod.
Nejde tedy o nějaký bezvýznamný zápas, nýbrž o jeden z nej-
důležitějších, pro zisk titulu mistrů světa naprosto zásadní.
Vždyť Švédové byli po Sovětském svazu naším druhým nej-
těžším soupeřem.

V dalších dnech vypadaly titulní strany podobně – informa-
ce o sjezdu, někde pod tím zpravodajství o výkonech hokejis-
tů, kteří mířili za titulem a podávali zcela výjimečné, obdivu-
hodné výkony.

Soudruzi si připravili pro čtenáře ještě jednu lahůdku.
Od druhého dne sjezdového rokování, jak se tehdy uvádělo,

přinášel *Československý sport* na první straně myšlenky a poštěhy Václava Kozáka, delegáta sjezdu a bývalého vynikajícího veslaře, olympijského vítěze z roku 1960. Těžko říct, jestli to psal sám, nebo jestli s ním nějaký redaktor či aparátník mluvil a jeho úvahy sepsal, případně jestli si to celé někdo vymyslel a Kozákovi dal jenom na vědomí. O tom, v jakém duchu se Kozákův „deníček“ nesl, svědčí hned úvodní řádky: „První den jednání XV. sjezdu KSČ. Scházeli jsme se ve Sjezdovém paláci – a připadal jsem si jako při svém prvním startu na olympijských hrách. Byl jsem stejně napjatý a nervózní jako tenkrát...“

Nemá smysl citovat dál. Mnohé myšlenky jsou skutečně šílené a čtenáře už tenkrát nutily ptát se sám sebe, nakolik byl autor příčetný. Pikantní je, že Václav Kozák, jehož sportovní kariéra zasluhuje nejvyšší uznání, nakonec začal pít, jeden čas se toulal jako bezdomovec a zemřel v šestašedesáti letech v ústavu sociální péče.

NEŠŤASTNÉ CCCP

O tom, kvůli jaké prkotině mohl být vyhozen redaktor z Československé televize, svědčí případ Ludka Brábníka, ve své době zřejmě nejoblíbenějšího sportovního komentátora, specialisty na hokej, který sám hrál i trénoval. Vyznačoval se příjemným hlasem, kultivovaným projevem, zdravou dávkou fandění, odborností a znalostmi. A taky tím, že do svých komentářů nepchal politiku a vychvalování režimu.

V září 1976 ještě komentoval Kanadský pohár. Jenže potom narazil. V listopadu se naši hokejisté dvakrát střetli v Praze se

Sovětským svazem. A tehdy Luděk Brábník pronesl osudnou větu: „Sovětští reprezentanti s typickým c-c-c-p na prsou.“ Azbukou psané CCCP neboli SSSR vyhláskoval foneticky. Buď si neuvědomil, na jak tenký led se pouští, nebo si chtěl udělat legraci, případně se s někým vsadil, že to řekne. Buď jak buď, z televize se pakoval a na příští mistrovství světa už nejel. Pro soudruhy šlo o prohřešek jako hrom.

Z dnešního pohledu je to celé legrační a neskutečně absurdní, že? Jenže taková byla doba. Sovětský svaz byl svatý a nedotknutelný. Nějak ho zesměšňovat nebo třeba být jen neobratný ve formulaci, to hned hrozilo odstřelem, zvlášť v ostře sledované a estébáky prolezlé Československé televizi.

Další roky strávil Luděk Brábník jako redaktor časopisu *Stadión*.

V září roku 1989, několik týdnů před historickým listopadem, zemřel v šedesáti třech letech.

**PROČ MUSEL
V TELEVIZI
SKONČIT OBLÍBENÝ
KOMENTÁTOR
LUDĚK BRÁBNÍK?**

UTKÁNÍ PŘIHLÍŽELI SOUDRUZI

Můžete si vzít kterékoliv noviny po významném závodě nebo utkání, vždycky v nich najdete zásadní informaci, kteří soudruzi seděli v čestné lóži. Byla to taková komunistická specialita. Nikoho to nezajímalo, spíš dráždilo, ale noviny by bez toho snad nevyšly.

Tak vyloženě namátkou... Skončilo mistrovství Evropy v atletice 1978 v Praze. Na titulní straně *Československého sportu* je menší fotka bronzového diskaře Imricha Bugára a vedle větší z čestné tribuny. A vedle, ve speciálním rámečku, tahle zpráva: „Na čestné tribuně byl přítomen předseda vlády ČSSR Lubomír Štrougal, další člen předsednictva ÚV KSČ J. Korčák, kandidát předsednictva a tajemník ÚV KSČ M. Jakeš, tajemník ÚV KSČ J. Poledník, dále vedoucí oddělení ÚV KSČ, představitelné federální vlády a ÚV NF ČSSR a další osobnosti našeho politického a veřejného života. Přítomni byli rovněž předseda ÚV ČSTV A. Himl a další vedoucí pracovníci naší tělovýchovy.“

A ještě jeden příklad, pro změnu z hokejového mistrovství světa 1985 v Praze. Na úvod domácí zdolali Finsko, což *Československý sport* hlásil titulkem „Rázné vykročení našich“. Ovšem na první straně nebyla fotografie ze zápasu, nýbrž veliký snímek z lóže s téměř neuvěřitelným textem: „Gustáv Husák, generální tajemník ÚV KSČ a prezident ČSSR, zaujal čestné místo na tribuně při slavnostním zahájení mistrovství světa v ledním hokeji. Dále byli přítomni předseda vlády ČSSR Lubomír Štrougal a další členové předsednictva ÚV KSČ Peter Colotka a Miloš Jakeš, kandidát

předsednictva ÚV KSČ Jan Fojtík, tajemníci ÚV KSČ Mikuláš Beňo, Josef Havlín a Jindřich Poledník, členové sekretariátu ÚV KSČ Zdeněk Hoření a Marie Kabrhelová, předseda ÚKRK KSČ Jaroslav Hajn, předseda ČSTV Antonín Himl a další představitelé našeho politického, veřejného a sportovního života.“

Tyhle zprávy vypadaly pokaždé stejně, nenašli jste odchylku. Soudruzi byli uváděni přesně v pořadí, které odpovídalo jejich postavení v hierarchii strany, a s funkcemi. Jakákoliv záměna, přehození jmen, vynechání někoho... no to by byl mazec!

PŮLKU ČECH, PŮLKU SLOVÁK

Srovnávat počet televizních přenosů tehdy a dnes vlastně nemá smysl. To jsou dva naprosto rozdílné světy. Přesto se sport vysílal, hlavní soutěže a zápasy fanoušci většinou viděli. Samozřejmě ne všechny, ale bylo jich dost.

Olympiády, fotbalová mistrovství světa i Evropy a hokejová mistrovství světa televize přenášela. Viděli jsme většinu důležitých zápasů fotbalové reprezentace i evropských pohárů, v nichž nastoupily naše týmy, Kanadské poháry, finále Wimbledonu, pokud v něm nestartoval emigrant, atletické šampionáty.

Naopak fotbalový nadšenec měl smůlu, pokud šlo o evropské poháry a zápasy klubů jako Real, Bayern, Liverpool nebo Barcelona. S výjimkou diváků, kteří žili blízko hranic a doma si naladili rakouskou nebo západoněmeckou televizi. Přenášela

se až finálová utkání, což byl neskutečný svátek. Fanoušek konečně viděl slavné fotbalisty, o kterých většinou pouze četl. Někdejší teenageři dodnes vzpomínají, jak se od rána těšili a na nic jiného nemysleli.

U přímých přenosů se střídali slovenští a čeští komentátoři. Svůj prostor měli přesně vymezený, nijak se nedoplňovali a nemluvili současně. Hokejoví komentátoři se vyměnili vždycky v polovině každé třetiny, fotbaloví v polovině poločasu. Zcela chyběli experti z řad bývalých sportovců, bez nichž by si dneska nikdo neuměl přenos představit.

Komentovalo se klidně, bez velkých emocí. Když například v posledních minutách mimořádně vzrušujícího finále fotbalového mistrovství Evropy 1976 Československo hájilo těsný náskok proti Německu, Vít Holubec svým nevzrušeným hlasem téměř uspával. A co teprve u zápasů se Sovětským svazem. Tam se zachovávala div ne neutralita. Proslulý nestor televizních „sporťáků“ Petr Vichnar po mnoha letech ve svém medailonku vzpomínal, jak mu v roce 1985 kameramani vytýkali, že málem ohluchli, když zařval při Růžičkově gólu. Vypadá to hezky, jenomže když si záznam pustíte, slyšíte úplně střídme: „Růžička... a gól!“ Po pravdě řečeno, dneska se komentátoři rozparádí víc i při běžném utkání extraligy.

To už se spíš rozvášnil, když měli odsoudit emigranty nebo život na Západě. V roce 1983 na mistrovství světa při utkání našich hokejistů v Mnichově se Sovětským svazem vyvěsili emigranti transparent, který německá televize často a zřejmě s chutí zabírala: „Bijte Rusy na věčné časy a nikdy jinak!“ Slovenský komentátor Ján Lacko se tak rozčílil, až diváci usoudili, že tohle rozhořčení nijak nehraje.

Zvláštní postavení mezi všemi sportovními komentátory měl slovenský bard Karol Polák. Dodnes vzpomínaný, dodnes napodobovaný. Jeho hlas byl nádherný, zvukný, což ještě vyniklo ve spojení s kouzelnou slovenštinou. Byl si toho vědom, takže svých předností využíval, jak jen mohl, přímo se předváděl. Liboval si ve jménech zahraničních fotbalistů, zejména těch

exoticky znějících, třeba brazilských – například záložník Alemão zněl v Polákově podání „Alemááááú“. Nedá se to moc popisovat, musí se to slyšet.

S MIKROFONEM ZA SPOTEM

Doby, kdy každé utkání fotbalové i hokejové ligy můžete sledovat v televizi, byly ještě hodně vzdálené a pro fanoušky nepředstavitelné. Ani online přenosy neexistovaly, na čem by se taky vysílaly? A tak byl vděčným společníkem rozhlas.

Kdykoliv se hrálo ligové kolo, naladil se populární pořad *S mikrofonem za kopanou* nebo *S mikrofonem za hokejem*, obojí na stanici Hvězda. Ten fotbalový se přizpůsoboval začátkům zápasů týden od týdne. Hokejový měl naopak pevný termín, protože liga se hrála pravidelně v úterý a pátek od šesti hodin, jenom některé zápasy začínaly výjimečně o půl hodiny nebo o hodinu dřív. Znělka *S mikrofonem za hokejem* se tedy ozvala vždycky v 19.35.

Namátkou vybraný týden v březnu 1980:

7. 3. PÁTEK S MIKROFONEM ZA HOKEJEM, 19.35 HVĚZDA

9. 3. NEDĚLE S MIKROFONEM ZA KOPANOU, 15.30 HVĚZDA

11. 3. ÚTERÝ S MIKROFONEM ZA HOKEJEM, 19.35 HVĚZDA

12. 3. STŘEDA S MIKROFONEM ZA KOPANOU, 15.30 HVĚZDA

Režie byla pokaždé stejná. Nejprve moderátor, což bylo slovo, které se ještě nepoužívalo, oznámil „dílčí výsledky z jednotlivých stadionů“; přesně takhle ta formulace zněla. U fotbalu to byl stav po prvním poločase, u hokeje výsledek v čase, kam zápas zrovna dospěl. A pak to začalo.

Režie přepojila dejme tomu na Bohemians, kde redaktor hlásil: „Ve vršovickém Dolíčku začal právě druhý poločas, domácí Bohemians vedou nad Lokomotivou Košice 2:0 brankami Panenky a Bičovského. V hledišti je deset tisíc diváků.“ A následoval stručný popis toho, co se dělo na trávníku. Poté se ozval moderátor: „Děkujeme a teď míříme do Trnavy, kde hraje pražská Sparta. Jak to tam vypadá?“ A za chvíli: „A jak jsme na tom v Ostravě, kde Baník hostí Zbrojovku Brno?“ A tak dál.

Zastavení na jednotlivých stadionech byla zprvu delší, postupně se zkracovala. Redaktor už nemusel opakovat, co se stalo úplně od začátku, ale jenom změny od posledního vstupu. Jak se blížila devadesátá minuta třeba na šesti stadionech najednou, nastala honička. Někde už bylo rozhodnuto, domácí jasně vedli, ovšem jinde rostlo napětí, domácí například prohrávali o gól a hnali se za vyrovnáním. Moderátor uděloval slovo redaktorům jenom na pár vteřin. Většinou stihli říct: „Tady je to stále jedna jedna, běží 89. minuta.“ A jinde: „Možná slyšíte jásot, domácí dvě minuty před koncem vyrovnali na dva dva.“

Pro fanouška, který měl ve hře svoje mužstvo, to byl pekelný nápor na nervy. Když pořad skončil, zhroutil se v křesle a oddechoval, jako by právě ten zápas sám na hřišti absolvoval.

Ke koloritu doby patřily výstupy jednoho svérázného slovenského redaktora. Kdo zažil, jak Gabo Zelenay komentoval, stěží na něj

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Sportu zdar!***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.